

Ændringsforslagene til § 10 (Nr. 10 og 11) sigte til at afværge Misforstaaelser, som den noget skarpe Formulering i Lovforslaget med Hensyn til Protokoleringen kunde tænkes at afføde.

Til § 11 har man foreslaet tre Ændringer. Af disse fremhæver den ene (Nr. 12), ved Siden af hvad der nævnes i Lovforslaget som Genstand for de udenrigsministerielle Instruksler, tillige det praktiff vigtige Spørgsmaal om den Beskrivelse af Sagen, der kræves til Eksekution, Appel o. s. v. Den anden (Nr. 13) gaar ud paa en Tilføjelse, som de Forhold, hvorunder Konsularretterne virke, turde gøre i høj Grad anbefalelsesværdig, nemlig at Udenrigsministeriet bemyndiges til at foreskrive eller tillade saadanne Vempelser i de danske Rettergangsregler, som Forholdene udkræve. Skulle Konsularretterne overhovedet kunne virke heldbringende, turde det paa ikke faa Punkter være nødvendigt at indføre saadanne Vempelser. En alt for stor Formalisme vilde her kunne virke i høj Grad lammende, en Betragtning, som man ventter ogsaa vil være bestemmende for Overdomstolene i Tilfælde af Appel. Det tredje Forslag endelig (Nr. 14) ophæver de Begrænsninger, Lovforslaget indeholder, for Udenrigsministeriets Fastsættelse af Takster for Konsulernes Retshandlinger. Udvalget er af den Mening, at disse Begrænsninger ikke passe til Forholdene. Det tør forudsættes, at Udenrigsministeriet, naar det har fri Hænder, vil vide at træffe det Rette efter Forholdenes Krav, paa den ene Side den ofte store Byrde, som paalægges Konsulerne, paa den anden Side, at Byrden for den retsøgende ikke bliver større, end Forholdene paa det paagældende Sted og i Sammenligning med andre, der virkende Konsularretter, gøre rimeligt.

Medens endelig Udvalget ikke har anset det for nødvendigt ved Forslaget at sætte nogen særlig Frist for Forslagets Træden i Kraft, har man under Nr. 15 foreslaet at give § 15 et andet Indhold, ved at omdanne den

til en Obergangsbestemmelse. Denne, der er i Overensstemmelse med de almindelige Regler om ny Procesloves Virkevne, er af særlig Betydning her, hvor den hidtil utilstrækkelige Lovhjemmel for Konsularjurisdiktionen ellers let kunde lede ind paa Tvivl og Vanskeligheder, der ikke vilde være fremmede for al Retsplejes Formaal.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 4.

1) I 2den Linie rettes „Rendelser“ til: „Domme“.

2) I 3dje Linie efter „Sagen“ og Punktummet ud sættes i Stedet for „ifølge Ret o. s. v.“: „efter bedste Skønne ifølge Ret og Billighed, de paa Stedet eller for Sager af den Natur gældende Sædvaner, de danske Love og fremmede Love i saadanne Tilfælde, hvor de danske Domstole i Hjemlandet vilde have at tage disse i Betragtning.“

3) I 5te Linie forandres „Rendelse“ til: „Dom“.

Til § 5.

4) 1ste Stykke affattes saaledes: „Konsulen kan, dersom de af danske Domstole i Hjemlandet eller af danske Konsuler med Domsmyndighed assagte og ikke forældede Domme i borgerlige Retstrætter ikke godvillig efterkommes inden den i dem satte Frist, udsætte disse hos de hans Jurisdiktion undergivne Personer. Domsfældtes Appel afværger kun Eksekution og Tvangssalg, naar han stiller Sikkerhed for det idømte; dog bliver det ved Tvangssalg indkomne at bevare af Konsulen indtil Appellagens Tilendebribringelse. Fremmes Appellagen ikke behørig af domfældte, kan Domhaverens Fyldestgørelse ved Hjælp af Sikkerheden eller Tvangssalgets Udbytte ikke længere standses.“

5) I 3dje Stykke, 1ste Linie, rettes „Rendelser“ til: „Domme“.